

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

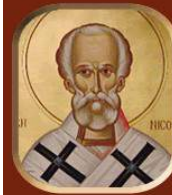
Mulțumiri tuturor enoriașilor parohiei „Sfântul Nicolae” care și-au achitat cu regularitate datoriile către biserică în anul 2015. Totodată adresăm rugămintea de a-și reînnoi membrăia acelor care au întârziat s-o facă. Încasarea contribuției dvs. aferente anului în curs este extrem de importantă: biserica își poate astfel achita la timp impozitele, taxele și cheltuielile care îi revin. **Fiecare parohian care participă la viața liturgică și socială a bisericii trebuie să fie un membru în good standing.**

LITURGICAL PROGRAM OF THE WEEK FEBRUARY 1 - 7

Monday, February 1: Vespers	6.30 PM
Tuesday, February 2: MEETIG OF OUR LORD JESUS CHRIST	
Matins and Divine Liturgy	8:30 AM
Friday, February 5: The Akathist of Three Hierarchs	6.30 PM
Saturday, February 6: Matins, Divine Liturgy, Memorial Service	8:30 AM
Vespers	6.30 PM
Sunday, February 7: Matins and Divine Liturgy	8:30 AM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
718 784 4453 – fix ; 917 592 2571 – mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

EVANGHELIA DIN DUMINICA A 32-A DUPA RUSALII

În vremea aceea trecea Iisus prin Ierihon și, iată, un om bogat cu numele Zaheu, care era mai-mare peste vameși, căuta să vadă cine este Iisus, dar nu putea de mulțime, pentru că era mic de statură. Și alergând el înainte, s-a suit într-un sicomor ca să-L vadă, căci pe acolo avea să treacă. Și când a sosit la locul acela, Iisus, privind în sus, a zis către el: Zahee, coboară-te degrabă, căci astăzi trebuie să rămân în casa ta. Și a coborât degrabă și L-a primit, bucurându-se. Și, văzând, toți murmurau, zicând că a intrat să găzduiască la un om păcătos. Iar Zaheu, stând înaintea Domnului, l-a zis: Iată, jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor și, dacă am nedreptățit pe cineva cu ceva, întorc împătrit. Și a zis către el Iisus: Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia, pentru că și acesta este fiu al lui Avraam. Căci Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască pe cel pierdut. (Luca 19, 1-10)

DESPRE RABDARE

1. Zis-a un părinte oarecare: „Ceara, dacă nu se va înfierbânta în foc să se înmoaie, nu se va putea tipări pecetea pe care o vei pune peste dânsa. Așa și omul: dacă nu va fi înmuiat de fierbințeala focului necazurilor, bolilor, ostenețelor, suferințelor și a ispitelor, nu se poate tipări într-însul pecetea Sfântului Duh. Că pentru aceasta zice Domnul Sfântului Apostol Pavel: «Ajungă-ți darul Meu, că puterea Mea într-o neputințe se săvârșește». Și însuși Pavel, zice: «Cu dulceață este mie a mă lăuda pentru neputințele mele, ca să se sălășluiască în mine puterea lui Hristos». Așa și tu, fiule, după puterea ta, rabdă pentru Domnul, cu mulțumire, supărările, necazurile, năprasnele, bolile și ispitele care îți vor veni după voia lui Dumnezeu pentru folosul tău; că numai prin răbdarea lor, cu mulțumire, va intra omul în împărăția lui Dumnezeu, precum însuși Domnul zice: «Cu multe scârbe se cade a intra în împărăția cerurilor»".

2. Un frate l-a întrebat pe un părinte iscusit în înțelegerea Sfințelor Scripturi: „Ce este, părinte, că toate scrierile sfinților părinți mărturisesc și învață că supărările și ispitele sunt darurile cele mai mari, mai cinstite și mai iubite lui Dumnezeu? Și că primirea cu bucurie și răbdarea lor cu mulțumire este fapta cea mai iubită și mai plăcută lui Dumnezeu, de la fiii oamenilor și mai folositoare omului decât toate celelalte bunătăți? Acestea fiind darurile lui Dumnezeu cele mai mari, mai iubite și mai folositoare omului decât toate celelalte bunătăți, de ce nu le primesc oamenii cu bucurie și nu le rabdă cu mulțumire? De se întâmplă și vine cuiva, cu vrerea lui Dumnezeu, vreun necaz oarecare sau boală trupească, el tânjește și se mâhnește și nu este bucuros în toată viața lui să aibă necaz, supărare și ispită sau boală trupească în lumea aceasta". Răspuns-a lui bătrânul: „Aceasta, fiule, este din neadevărata, neîntreaga și necurata credință pe care o au oamenii către Dumnezeu. Fiecare creștin, și mai ales călugărul, care nu primește cu bucurie și nu rabdă cu mulțumire ispitele și necazurile în orice chip, aceia-să știe că nu are credința cea adevărată și întreagă în Hristos Dumnezeu, ci credința lui este necurată, amestecată cu necredință și creștinătatea lui este amestecată cu păgânătate. Unuia ca acela să nu i se pară că va câștiga vreun dar de la Dumnezeu, pentru că darurile lui Dumnezeu se câștigă prin primirea și răbdarea scârbelor, precum însuși Dumnezeu zice: «Prin răbdarea voastră, vă veți câștiga sufletele voastre». Iar creștinul, mai ales călugărul, care are adevărată, întreagă, curată și bună credință către Dumnezeu, acela cu mare bucurie primește și cu mare mulțumire rabdă ispitele și supărările care-i vin după voia lui Dumnezeu, știind și crezând că ele sunt cununile și toată cinstea vieții veșnice". Zis-a lui fratele: „Adevărat, așa este părinte, foarte mult m-am folosit de cinstitele tale cuvinte".

3. Zis-a un părinte: „Dacă-ți va trimite Dumnezeu vreo boală trupului, să nu cumva să te mâhnești sau să te scârbești, ca unul dintre cei necredincioși, de vreme ce Stăpânul și Făcătorul tău vrea să-ți lămurească și să-ți curățească sufletul cu boala și pedeapsa trupului, ca un pururea purtător de grijă ce este pentru viața și mântuirea ta. Tu, făptură fiind, de ce să te mâhnești și să te scârbești asupra Creatorului tău, care te-a adus din neființă într-o ființă și

dintru ce nu erai într-o ceea ce ești? Acela, văzându-ți și cunoscându-ți stricăciunea și boala sufletului, pe care ai câștigat-o prin păcatele trupului tău, vrea iarăși să o lămurească și să o tămăduiască prin boala și pedeapsa trupului, precum însuși știe cum și ce să facă. Iar tu, frate, cu tot sufletul și voința, primește toate, întocmai, cele ce îți vin ție după voia Lui, cele iuți și amare ca și cele dulci, căci toate sunt bune și folositoare care îți vin cu voia lui Dumnezeu. Mulțumește bunei Lui voințe și roagă-te Lui să-ți dea răbdare până în sfârșit. Așa fă, frate, și te vei mântui!"

4. Un bătrân oarecare avea un ucenic iscusit și foarte înțelept. Odată, mâniindu-se pe el, l-a izgonit de la sine. Acolo, fiind izgonit și ieșind din ograda și chilia bătrânului său, stătea afară, răbdând bărbătește. După aceea, ieșind bătrânul afară din chilie și văzându-l pe dânsul șezând și plângând, s-a umilit cu inima și s-a bucurat foarte de acesta, căci el socotea că dacă l-a izgonit, s-a dus și de aceea nu mai avea nădejde să-l mai vadă vreodată, știind că fără nici o vină, cu mânia sa, l-a izgonit și-i părea foarte rău de el. Iar dacă l-a văzut, de bucurie, i s-a închinat până la pământ, zicând: „O, slugă bună și ucenice al lui Hristos, iată, smerenia și răbdarea tău au biruit mânia, iuțimea și neputința mea! Mergi, frate, în chilie și de acum înainte tu să-mi fii mie bătrân și eu îți voi fi ție ucenic, de vreme ce tu, cu smerenia și răbdarea ta, ai întrecut bătrânețele mele".

5. Zis-a un părinte oarecare: „Când vei vedea întărâtarea, tulburarea și venirea păgânilor asupra creștinilor, atunci fugi și tu și ascunde-te, pe cât vei putea, dar să nu te dai pe tine în mâinile păgânilor prigonitori, părându-ți-se că mare lucru vei face de te vei da singur în mâinile lor. Că Dumnezeu nu voiește cele ce sunt mai presus de putință, deși sfinții mucenici, singuri, de bună voia lor, s-au dus și s-au dat în mâinile prigonitorilor. Ei prin descoperire dumnezeiască făceau aceasta. Iar tu, când ți se va întâmpla fără voia ta să cazi cumva în mâinile păgânilor prigonitori, cu bună nădejdea lui Hristos, să rabzi vitejește toate ispitele ai muncile care ți se vor întâmpla, până la moarte. Cel ce nu fuge de ispite, ci se dă singur, cu bună voia sa, într-însele, acela să piară într-însele, că noi avem poruncă să ne păzim de ispite pe cât vom putea și să ne rugăm pururea lui Dumnezeu, zicând: «Doamne, nu ne duce pe noi într-o ispită!»".

6. A fost întrebat un bătrân de către un frate, care zicea: „De ce mă trândăvesc în chilia mea, șezând?". Și a răspuns: „Pentru că încă nu ai văzut nici odihna aceea care se nădăduiește, nici munca ce va să fie. Dacă le-ai fi văzut, chiar de ar fi fost chilia ta plină cu viermi, încât să fii înfundat într-înșii până în gât, ai fi răbdat fără a te trândăvi".

13. Un frate l-a întrebat pe un bătrân, zicând: „Gândurile mele se împrăștie și mă necăjesc". Răspuns-a lui bătrânul: „Șezi în chilia ta, și ele iarăși vin. Că precum o măgăriță dacă va fi legată, iar mânzul ei fiind liber, va alerga încoace și încolo și oriunde se va duce, iarăși la mamă se va întoarce, așa și gândurile celui care rabdă pentru Dumnezeu în chilia sa, deși se vor împrăștia, iarăși se întorc la el".